

”Offentlig rekrytering blir integritetskränkande”

Efter en dom i regeringsrätten kan vem som helst ta del av känsliga uppgifter som psykologiska utlåtanden och testresultat. Det skriver psykologerna Mattias Lundborg och Lars Ahlin.

Rekrytering till offentlig myndighet och förvaltning har den senaste tiden kommit i fokus då regeringen föreslagit att vissa högre poster ska kunna undantas från offentlighet i rekryterings-sammanhang. Utgångspunkten för regeringens resonemang är att man funnit det svårt att få sökanden då dessa riskerar att bli offentlig presenterade, vilket en nuvarande arbetsgivare inte alltid uppskattar.

Frågan är mycket större och principiellt viktigare än enbart de skäl regeringen anför. Det är utan tvekan ett problem att inte

få sökanden till ”höga” positioner. Men än mer problematiskt är det att man vid en ansökan till en offentlig position nu riskerar att få sin integritet allvarligt kränkt. Detta kan bli resultatet av en regeringsrättsdom som avkunnades i november och som förvånande nog inte väckt större politisk uppmärksamhet. Regeringsrätten avkunnade i november 2006 en dom kring offentliggörandet av utlåtanden inklusive testresultat från en rekrytering till Riksrevisionen. Regeringsrätten ansåg att testresultaten från rekryteringsproces-

sen, inklusive psykologutlåtanden och testresultat, föll under offentlighetsprincipen och inte under sekretesslagstiftning eller Genevékonventionen och därför ska betraktas som offentlig handling.

Konkret innebär detta att formuleringar kring personlighet, social förmåga, stress-tålighet och konfliktbenägenhet med mera kan publiceras exempelvis i medier. Detta medför sannolikt ett ännu större problem än det regeringen försöker undvika när man vill särskilja ett fåtal högre positioner från offentlighetsprincipen. Här rör det sig nämligen om ALLA tjänster i offentlig förvaltning, med andra ord tusentals personer som varje år som rekryteras och inte bara ett fåtal toppositioner. Konsekvensen av denna dom är att man utöver att man som sökande blir offentliggjord, även riskerar att starkt integritetspåverkande

material kan offentliggöras, material som i andra sammanhang (medicinska) skulle betraktas som medicinsk journalhandling och sålunda skyddas av sekretesslagstiftningen. En intressant aspekt är att legitimerade psykologer i medicinska sammanhang genomför utredningar där man gör bedömningar av liknande drag och egenskaper hos patienter. Dessa utlåtanden och de formuleringar de innehåller, faller under hälso- och sjukvårdssekretess.

Även ett begränsat offentliggörande av dessa resultat skulle betraktas som djupt integritetskränkande och skulle sannolikt falla under allmänt åtal.

MATTIAS LUNDBERG

Leg psykolog och fil dr samt verksamhetsansvarig för
Stiftelsen för tillämpad psykologi, STP.

LARS AHLIN

Förbundsordförande i Sveriges psykologförbund”